

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Jaroslavem Suchým v insolvenční věci dlužníka: **ČKD PRAHA DIZ, a.s.**, se sídlem Praha 9, Kolbenova 499, IČO: 00565997 o návrhu insolvenčního správce na nařízení předběžného opatření

takto:

Insolvenční soud nařizuje toto předběžné opatření:

dlužníkovi se zakazuje uskutečňovat uzavírání dohod o narovnání a jiných smluv s třetími osobami, jejichž předmětem je mimosoudní řešení práv a povinností dlužníka a těchto třetích osob, které jsou mezi dlužníkem a třetími osobami dosud sporné nebo pochybné, zejména pokud jde o práva a povinnosti dlužníka a třetích osob vyplývajících ze smluv o dílo nebo smluv obdobného druhu uzavřených mezi dlužníkem jako zhotovitelem a třetími osobami jako objednateli, od kterých bylo ze strany dlužníka či třetí osoby jednostranně odstoupeno nebo které byly ze strany dlužníka či třetí osoby jednostranně vypovězeny či jinak ukončeny, včetně otázek platnosti odstoupení, výpovědi či jiného ukončení těchto smluv. Oprávnění činit tato právní jednání přecházejí v plném rozsahu na insolvenčního správce.

O d ů v o d n ě n í :

Insolvenční správce se podáním ze dne 7. dubna 2017 domáhal u zdejšího soudu nařízení předběžného opatření tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a svůj návrh odůvodnil takto:

v insolvenčním řízení bylo zatímně upraveno dispoziční oprávnění dlužníka s majetkem usnesením Městského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2016 č. j. MSPH 99 INS 13278/2016-B-20 ve znění opravného usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 10. 2016 č. j. MSPH 99 INS 13278/2016-B-23 (dále jen usnesení)..

Vzhledem k tomu, že v řízení již po dobu více měsíců (od 21. 10.2016) trvá stav, kdy dispoziční oprávnění dlužníka bylo usnesením insolvenčního soudu jak shora uvedeno částečně omezeno ve prospěch insolvenčního správce, a současně tento stav potrvá minimálně ještě do 26. června 2017, jeví se jako účelné provést zhodnocení realizace tohoto usnesení a jeho případnou korekci. V průběhu řízení se totiž po praktických zkušenostech ukázalo, že usnesení je nedostačující pro řešení praktických potřeb při zjišťování a zajišťování majetku náležejícího do majetkové podstaty dlužníka.

Tímto návrhem se insolvenční správce domáhá vydání nového předběžného opatření, kterým nebude usnesení, to je dosavadní rozhodnutí o nařízení předběžného opatření, nikterak dotčeno, a to z toho důvodu, že tímto návrhem je sledováno pouze další omezení dispozičního oprávnění

dlužníka a přesun dispozičního oprávnění v rozsahu, v jakém bude omezen, na insolvenčního správce.

Tento návrh se týká oprávnění insolvenčního správce uzavírat mimosoudní dohody s třetími osobami. Aktuální situace je taková, že oprávnění vést mimosoudní jednání a uzavírat mimosoudní dohody a narovnání nadále náleží Dlužníkovi a v případě, že hodnota předmětu plnění přesáhne 100.000 Kč, je vyžadován písemný souhlas insolvenčního správce. Role insolvenčního správce tedy zůstává v této věci kontrolní a nikoli aktivní. Insolvenční správce sice v uplynulém období realizoval řadu jednání s obchodními partnery Dlužníka, jejichž předmětem byly rovněž otázky možného mimosoudního vypořádání vzájemného vztahu, nicméně správce vždy obchodní partnery upozorňoval, že dispoziční oprávnění v tomto směru i nadále náleží Dlužníkovi. To se ovšem jeví jako problematické v situaci, kdy obchodní partneři Dlužníka odmítají jednat přímo s Dlužníkem a vyžadují jednání insolvenčního správce. K tomuto tvrzení předkládá insolvenční správce sdělení Mgr. Tomáše Drápely, předsedy představenstva a generálního ředitele Plzeňské teplárenské, a.s. ze dne 5. 4. 201, zn. E/A1/KBP/2017/00.

Insolvenčnímu správci se jeví jednodušším a hospodárnějším, aby insolvenční správce mohl s těmito osobami též uzavírat mimosoudní dohody. Pokud by tato část dispozičního oprávnění zůstala dlužníkovi zachována, musel by naopak dlužník vycházet z podkladů, které by mu tak jako tak musel dodávat insolvenční správce (např. záznamy z jednání s obchodními partnery dlužníka). Věřitelé navíc díky navrhovanému rozšíření dispozičního oprávnění insolvenčního správce dostanou možnost, jak se prostřednictvím insolvenčního správce budou moci podílet na vypořádání nároků majetkové podstaty proti třetím osobám.

Závěrem insolvenční správce uvedl, že potenciální narovnání s obchodními partnery dlužníka se týkají takových pohledávek dlužníka, které představují významnou složku jeho majetku sloužícího k uspokojení věřitelů. Pohledávky, u kterých by se nepodařilo dosáhnout narovnání, by musely být uplatňovány u soudu, což by znamenalo pro majetkovou podstatu nepříznivý následek spočívající v tom, že by se získání případného plnění na tyto pohledávky významně oddálilo. Nutnost zatímní úpravy dispozičního oprávnění podle názoru správce vyplývá mj. také z toho, že první schůze věřitelů je nařízena na 26. 6. 2017. Do té doby bude nutno zajistit řádnou správu a udržování majetkové podstaty za současného přenesení další části dispozičního oprávnění na insolvenčního správce na základě soudního rozhodnutí.

Podle ustanovení § 113 odst. 1 zákona číslo 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), v platném znění, je-li nutné zabránit v době do vydání rozhodnutí o úpadku změnám v rozsahu majetkové podstaty v neprospěch věřitelů, insolvenční soud může i bez návrhu nařídit předběžné opatření, kterým dlužníkovi uloží, aby nenakládal s určitými věcmi nebo právy náležejícími do jeho majetkové podstaty, nebo rozhodne, že dlužník může nakládat s majetkovou podstatou nebo její částí pouze se souhlasem předběžného správce. Může též nařídit, aby osoby, které mají závazky vůči dlužníkovi, napříště plnění neposkytovaly dlužníkovi, ale předběžnému správci. Současně ustanoví předběžného správce, pokud tak neučinil dříve.

Podle § 140 odst. 1 insolvenčního zákona i po rozhodnutí o úpadku trvají účinky spojené s předběžným opatřením nařízeným insolvenčním soudem; insolvenční soud však může i bez návrhu změnit své rozhodnutí o předběžném opatření. V rozsahu, ve kterém není dlužník oprávněn nakládat s majetkovou podstatou, přechází toto právo rozhodnutím o úpadku na insolvenčního správce.

. Podle § 229 odst. 4 věta první insolvenčního zákona ustanovením odst. 3 nejsou dotčena omezení uložená dlužníku s dispozičními oprávněními insolvenčním zákonem nebo rozhodnutím insolvenčního soudu v průběhu insolvenčního řízení.

Podle ust. § 111 InZ

(1) Nerozhodne-li insolvenční soud jinak, je dlužník povinen zdržet se od okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, nakládání s majetkovou podstatou a s majetkem, který do ní může náležet, pokud by mělo jít o podstatné změny ve skladbě, využití nebo určení tohoto majetku anebo o jeho nikoli zanedbatelné zmenšení. Peněžité závazky vzniklé před zahájením insolvenčního řízení je dlužník oprávněn plnit jen v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem.

(2) Omezení podle odstavce 1 se netýká úkonů nutných ke splnění povinností stanovených zvláštními právními předpisy²²⁾, k provozování podniku v rámci obvyklého hospodaření, k odvrácení hrozící škody, k plnění zákonné vyživovací povinnosti a ke splnění procesních sankcí. Dále se omezení podle odstavce 1 nevztahuje na uspokojování pohledávek za majetkovou podstatou (§ 168) a pohledávek jim postavených na roveň (§ 169); tyto pohledávky se uspokojují v termínech splatnosti, je-li to podle stavu majetkové podstaty možné.

(3) Právní úkony, které dlužník učinil v rozporu s omezeními stanovenými v důsledku účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení, jsou vůči věřitelům neúčinné, ledaže si k nim dlužník nebo jeho věřitel předem vyžádal souhlas insolvenčního soudu.

V daném případě je podle názoru insolvenčního soudu pro posouzení návrhu na vydání předběžného opatření rozhodující, zda z něj vyplývají takové skutečnosti, které by odůvodňovaly omezení dispozice dlužníka s jeho majetkem nad rámec omezení stanoveného v ust. § 111 odst. 1 IZ. Insolvenční správce svůj návrh na vydání předběžného opatření ve formě dalšího omezení dispozičního oprávnění dlužníka nad jeho zákonný rámec odůvodnil potřebou operativního uzavírání mimosoudních dohod s třetími osobami za účelem řádného hospodaření s majetkem dlužníka a jeho zajištění za účelem co nejvyššího uspokojení pohledávek insolvenčních věřitelů. Zmíněné mimosoudní dohody by měly zahrnovat oblast smluv o dílo a dalších smluv, ve kterých dlužník vystupuje jako zhotovitel a třetí osoba jako objednatel. Insolvenční správce upozorňuje na tu skutečnost, že smluvní partneri dlužníka vyžadují při jednáních účast insolvenčního správce jako garant uspořádání budoucích majetkových vztahů. Správce odkázal na výše uvedený dopis Mgr. Tomáše Drápely, předsedy představenstva a generálního ředitele Plzeňské teplárenské, a.s. adresovaný insolvenčnímu správci. Podle názoru insolvenčního soudu je vhodné vydat navrhované předběžné opatření, neboť dalším omezením dispozičních práv dlužníka by se měl zajistit hladký průběh majetkového vypořádání dlužníkovi podnikatelské činnosti ve vztahu k třetím osobám a současně zajistit uzavírání pro dlužníka nevýhodných smluv a tím zvýšit majetkové uspokojení insolvenčních věřitelů. Navrhované opatření by mělo také zabránit budoucím soudním sporům insolvenčního správce se zúčastněnými subjekty, zejména sporům o neúčinnost právních úkonů. Z dopisu Pražské teplárenské, a.s. ze dne 5.4. 2017 adresovaný insolvenčnímu správci ve věci řešení nároků z odstoupení od smlouvy o dílo – akce ZEVO Plzeň vyplývá, že tato společnost se obrátila na insolvenčního správce za

účelem projednání této právní věci, neboť management dlužníka s touto společností nespolupracuje. I když se jedná o jediný dopis obchodní společnosti, lze podle dosavadních zkušeností insolvenčního soudu, že tento trend bude pokračovat i v případě řešení dalších majetkových záležitostí dlužníka.

Podle názoru insolvenčního soudu je proto vhodné omezit dlužníka v jeho dispozičních úkonech nad rámec ustanovení § 111 InZ a zabránit tak změnám v rozsahu majetkové podstaty, které by mohly poškodit zájmy insolvenčních věřitelů.

Insolvenční soud proto postupoval analogicky podle ust. § 113 odst. 1 InZ a rozhodl o nařízení předběžného rozsahu jak shora uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Insolvenční soud pro úplnost uvádí, že dosavadní předběžné opatření nařízené usnesením Městského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2016 č. j. MSPH 99 INS 13278/2016-B-20 ve znění opravného usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 10. 2016 č. j. MSPH 99 INS 13278/2016-B-23 zůstává nadále v platnosti s tím, že předběžné opatření nařízené tímto usnesením pouze ve větším rozsahu rozšiřuje omezení dispozičních práv dlužníka.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení se může odvolat dlužník, a to do 15-ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku. Lhůta k podání odvolání však začíná běžet ode dne, kdy bylo toto usnesení doručeno v písemném vyhotovení.

V Praze dne 11. dubna 2017

JUDr. Jaroslav Suchý, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Bernhardtová